

DECRET 49/2003, DE 9 DE MAIG, PEL QUAL ES DECLAREN LES ZONES SENSIBLES A LES ILLES BALEARS¹

(BOIB núm. 76, de 29 de maig de 2003)

La protecció de les aigües marítimes i continentals, amb la finalitat d'assolir-ne un adequat nivell de qualitat, és un dels objectius del Reial decret 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, i de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

La Directiva 91/271/CEE, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes, que varen traslladar a la legislació estatal el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, i el Reial decret 509/1996, de 15 de març, completa la protecció que proporcionen aquestes lleis i estableix uns diversos nivells de depuració de les aigües residuals urbanes, amb caràcter previ a l'evacuació, segons la càrrega contaminant de l'abocament i de la zona que en resulta afectada.

Així mateix, el Consell de Govern de les Illes Balears va dictar el Decret 13/1992, de 13 de febrer, pel qual es regula l'evacuació d'abocaments líquids procedents de les plantes de tractament d'aigües residuals urbanes.

La directiva esmentada estableix l'obligació dels estats membres de determinar les zones, d'acord amb uns criteris d'eutrofització actual o potencial, la capacitat d'absorció del medi i els usos posteriors de les aigües, i estableix una classificació gradual a zones sensibles, normals i menys sensibles, que implica, en aquest ordre, un major o menor grau de depuració exigible.

Amb caràcter general, les aigües residuals que s'aboquin a una zona declarada com a menys sensible han de ser objecte, com a mínim, d'un tractament primari. Les que s'aboquin a les zones declarades normals s'han de sotmetre a un tractament secundari o a un procés equivalent, i les que s'aboquin a les zones sensibles s'han de sotmetre a un tractament addicional d'eliminació de nutrients.

L'esmentat Reial decret llei 11/1995 estableix en l'article 7.3 que "L'Administració general de l'Estat, amb l'audiència prèvia de les comunitats autònomes i de les entitats locals afectades, declararà les zones sensibles en les conques hidrogràfiques que excedeixen l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma. Les comunitats autònomes efectuaran aquesta declaració en la resta de casos i determinaran les zones menys sensibles a les aigües marines".

D'altra banda, el Reial decret 509/1996, que desplega el Reial decret llei 11/1995, fixa en l'article 7 els criteris per declarar les zones sensibles i les menys sensibles.

El Pla hidrològic de les Illes Balears, aprovat mitjançant el Reial decret 378/2001, de 6 d'abril, estableix en l'article 49 com a zones sensibles les incloses en el Pla nacional de sanejament i depuració d'aigües residuals, i els aiguamolls que s'hi associen. No obstant això, l'esmentat Pla no va fixar aleshores el corresponent catàleg de zones sensibles. Per això, ara aquest Decret les declara. Així mateix, l'esmentat precepte legal en l'apartat segon defensa la inclusió en aquest catàleg de les conques vessants dels espais naturals protegits mitjançant la legislació ambiental, els valors ecològics dels quals depenguin dels recursos hídrics.

¹ Aquest Decret ha estat modificat per la Llei 10/2003, de 22 de desembre, de mesures tributàries i administratives ([BOIB núm. 179 Ext., de 29 desembre de 2003](#)).

La declaració de les zones sensibles, de les normals i de les menys sensibles que fa aquest Decret, a més de complir un mandat legal, és coherent amb la legislació autonòmica d'aigües residuals, la planificació de la qual figura en el document redactat en 1983 sobre "planificació de la depuració d'aigües residuals a les Illes Balears", en què es preveuen les inversions necessàries per aconseguir aquesta finalitat en dues etapes: en primer lloc, mitjançant un procés secundari, per aconseguir que les aigües depurades compleixin els requisits de les recomanacions de la Unió Europea; i, en segon lloc, amb la inclusió d'uns tractaments rigorosos per reutilitzar les aigües en l'agricultura i l'oci o per reinfiltrar-les en el subsòl i evitar la intrusió marina.

Per això, de conformitat amb allò que disposa l'article 33.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, a proposta de la consellera de Medi Ambient, oït el Consell Balear de l'Aigua, d'acord amb el Consell Consultiu i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 9 de maig de 2003,

DECRET

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret és la declaració de les zones sensibles, de les normals i de les menys sensibles a les aigües del litoral i de les conques hidrogràfiques intracomunitàries de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de conformitat amb el que disposen el Reial decret-llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, i el Reial decret 509/1996, de 15 de març, de desplegament del Reial decret-llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquest Decret, s'entén per:

1. Eutrofització: l'augment de nutrients a l'aigua i, d'una manera especial, els compostos de nitrogen o de fòsfor, que provoca un creixement accelerat d'algues i d'espècies vegetals superiors, amb el resultat d'uns trastorns no desitjats en l'equilibri entre els organismes presents a l'aigua i en la qualitat de l'aigua que afecta.

2. Zones sensibles:

Es considera que un medi aquàtic és zona sensible si es pot incloure en algun dels grups següents:

a) Llacs, llacunes, embassaments, estuaris i aigües marítimes que siguin eutròfics o que podrien arribar a ser-ho en un futur pròxim si no s'hi adopten unes mesures de protecció.

Poden tenir-se en compte els elements següents en la consideració de nutrient que s'hagi de reduir amb un tractament addicional:

1. Llacs i cursos d'aigua que desemboquin a llacs, llacunes, embassaments, badies tancades que tinguin un intercanvi d'aigües escàs i on, per tant, es pugui produir una acumulació. En aquestes zones convé preveure l'eliminació de fòsfor llevat que es demostrï que aquesta eliminació no tindrà conseqüències sobre el nivell d'eutrofització. També pot considerar-se l'eliminació de nitrogen quan s'aboquin de grans aglomeracions urbanes.

2. Estuaris, badies i altres aigües marítimes que tinguin un intercanvi d'aigües escàs o que rebin una quantitat nombrosa de nutrients. Els abocaments d'aglomeracions petites tenen sovint poca importància en aquestes zones, però per al cas de les aglomeracions grosses s'ha d'incloure l'eliminació de fòsfor i/o nitrogen, llevat que es demostrï que el fet d'eliminar-los no té conseqüències sobre el nivell d'eutrofització.
 - b) Aigües continentals superficials destinades a l'obtenció d'aigua potable que podrien contenir una concentració de nitrats superior a la que estableixen les disposicions corresponents del Reial decret 927/1988, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'Administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica.
 - c) Masses d'aigua on sigui necessari un tractament addicional al secundari que estableixen l'article 5 del Reial decret llei 11/1995 i el Reial decret 509/1996, per complir el que disposa la normativa comunitària.
3. Zones normals: els medis aquàtics superficials no definits com a sensibles o menys sensibles.
4. Zones menys sensibles: un medi o zona d'aigua marina es pot catalogar com zona menys sensible quan l'abocament d'aigües residuals no té efectes negatius sobre el medi ambient a causa de la morfologia, la hidrologia o condicions hidràuliques específiques existents en aquella zona.
5. Tractament primari: el tractament de les aigües residuals urbanes mitjançant un procés físic o fisicoquímic que inclogui la sedimentació de sòlids en suspensió, o altres processos en què la DBO5 de les aigües residuals que entrin es redueixi, com a mínim, un 20% abans de l'abocament i el total de sòlids en suspensió en les aigües residuals d'entrada es redueixi, com a mínim, un 50%.
6. Tractament secundari: el tractament de les aigües residuals urbanes mitjançant un procés que inclogui un tractament biològic amb una sedimentació secundària o un altre procés en què es respectin els requisits que s'han d'establir reglamentàriament.
7. Tractament terciari: el tractament de les aigües residuals urbanes mitjançant qualsevol procés o sistema d'eliminació en virtut del qual les aigües receptors compleixin després de l'abocament els objectius de qualitat que preveu l'ordenament jurídic aplicable.

Article 3. Declaracions

1. Es declaren zones sensibles, les següents:

ILLA DE MENORCA

- a) A causa d'eutrofització:
 - badia de Fornells
 - badia d'Addaia
 - badia i albufera des Grau
 - port de Maó
 - cala Sant Esteve
 - cala Canutells
 - cala Coves
 - cala en Porter

albufera de Son Bou
cala Trebalúger
cala Galdana
cala Macarella
cala en Turqueta
badia de Son Saura
cala en Bosch
cala Blanca
cala Santandria
port de Ciutadella i cala Degolladors

b) Masses d'aigua que requereixen un tractament addicional al secundari:

badia de l'Arenal den Castell - Son Saura
badia d'Addaia
badia i albufera des Grau
badia de Binissafuller
cala en Porter
albufera de Son Bou
cala Trebalúger
cala Galdana
cala Macarella
cala en Turqueta
badia de Son Saura
cala en Bosch
cala Blanca
cala Santandria
port de Ciutadella i cala Degolladors
cala Morell
cala Algaiarenys
cala Tirant

ILLA DE MALLORCA

a) A causa d'eutrofització:

badia de Pollença (entre el cap de Formentor i el cap Pinar)
s'Albufereta
badia d'Alcúdia (entre el port d'Alcúdia i la gola de s'estany Gran)
s'Albufera
port de Manacor
cala Murta
cala Anguila - cala Mendia
estanys den Mas
cala Varques
cala Magraner - cala Virgili
cales de Mallorca (entre cala Antena i cala Murada)
Portocolom - caló d'en Marçal
cala sa Nau

cala Mitjana
cala Ferrera - cala d'Or
Portopetro
badia de cala Mondragó
cala Figuera
estanys de ses Gambes i des Tamarells
estanys de sa Colònia de Sant Jordi
es salobrar de Campos
cala Pi - cala Beltran
badia de Peguera i Sta. Ponça (entre les puntes na Foradada i na Cerdana)
port d'Andratx
port de Sóller

b) Aigües continentals destinades a l'obtenció d'aigua potable:

embassament des Gorg Blau
embassament de Cúber

c) Masses d'aigua que requereixen un tractament addicional al secundari:

cala Sant Vicenç
badia de Pollença (entre el cap Formentor i el cap Pinar)
badia d'Alcúdia (entre el port d'Alcúdia i la gola de s'estany Gran)
badia d'Alcúdia (entre la gola de s'estany Gran i es Caló)
cala Agulla
cala Rajada
sa Font de sa Cala
badia de Canyamel (entre el cap Vermell i la punta des Pi)
badia de Cala Millor (entre la punta de n'Amer i el cap des Pinar)
badia de sa Coma - s'Illot
cala Morlanda
port de Manacor
cala Murta
cala Anguila - cala Mendia
estanys den Mas
cala Varques
cala Magraner - cala Virgili
cales de Mallorca (entre cala Antena i cala Murada)
Portocolom - caló den Marçal
cala sa Nau
cala Mitjana
cala Ferrera - cala d'Or
Portopetro
badia de cala Mondragó
cala Figuera
cala Santanyí - cala Llombards
badia de la platja des Caragolí
cala en Tugores
port de Sant Jordi- es Dolç - es Carbó

badia des Trenc - sa Ràpita
cala Pi - cala Beltran
badia de Palma (entre els caps Enderrocat i de cala Figuera)
cala de ses Penyes Rotges
badia de Peguera i Sta. Ponça (entre les puntes na Foradada i na Cerdana)
badia des Camp de Mar (entre el cap Andritxol i el morro den Ferrà)
port d'Andratx
badia de Sant Elm (entre les puntes des Moro i Blanca)
cala de Deià
port de Sóller
cala Tuent
sa Calobra

ILLA DE CABRERA

- a) A causa d'eutrofització:
 - es port
 - cala Santa Maria
 - s'Olla

- b) Masses d'aigua que requereixen un tractament addicional al secundari:
 - es port

ILLA D'EIVISSA

- a) A causa d'eutrofització:
 - cala Llonga
 - ses Feixes
 - badia d'Eivissa (entre es Botafoc i punta del Calavari)
 - estanys de sa Sal Rossa
 - ses Salines- estanys des Cavallet
 - cala Vedella
 - badia de Portmany (entre la punta den Xinxó i la punta des Gàngril)

- b) Masses d'aigua que requereixen un tractament addicional al secundari:
 - cala de Sant Vicenç
 - cala Llenya
 - cala Nova
 - es Canar
 - badia de Santa Eulàlia des Riu
 - cala Llonga
 - badia de Talamanca
 - platja den Bossa- Figueretes
 - es Codolar
 - es Jondal
 - port des Porroig
 - cala Vedella

cales Tarida, Corral i Codolar
cala Bassa
badia de Portmany (entre la punta den Xinxó i punta des Gàngril)
cala Salada
es Portixol
badia del Port de Sant Miquel i Benirràs
Xarraca
cala de Portinatx

ILLA DE FORMENTERA

- a) A causa d'eutrofització:
ses Salines
s'estany Pudent
s'estany des Peix
- b) Masses d'aigua que requereixen un tractament addicional al secundari:
badia del port de la Sabina (entre punta Pedrera i l'illa de s'Espalmador)
platja des Pujol
platja de Migjorn

2. Les conques vessants dels espais naturals protegits mitjançant la legislació ambiental, els valors ecològics dels quals depenen dels recursos hídrics, que tenen la consideració de zona sensible de conformitat amb el que preveu l'article 49.2 del Pla hidrològic de les Illes Balears, s'han de declarar reglamentàriament d'acord amb els estudis corresponents per delimitar els trams sensibles dels torrents.

3. També tenen la consideració de zones sensibles totes les zones humides no incloses en la llista anterior i que preveu l'article 63 del Pla hidrològic de les Illes Balears.

4. Es declaren zones normals les aigües litorals i les aigües continentals superficials de les conques hidrogràfiques intracomunitàries no declarades com a sensibles o menys sensibles.

5. No es declaren zones menys sensibles.

Article 4. Criteris de qualitat dels abocaments

Vid. [BOIB](#)

Article 5. Requisits dels abocaments d'aigües residuals per aplicar-los al terreny i a la mar:

Els abocaments de les aigües residuals al terreny, per menys de 10.000 h-e, i a la mar, hauran de complir el següents paràmetres:

Paràmetres	Expressió dels resultats	Concentració mitjana diària màxima	Percentatge de reducció	Mètode de mesurament de referència
Demanda bioquímica d'oxigen (DBO5 a	mg/l O2	70	70	Determinació de dissolt abans i després de 5 dies d'incubació a 20°C±1°C en

25°C) sense nitrificació [1]				completa obscuritat. Aplicació d'un inhibitori de nitrificació.
Demanda química d'oxigen (DQO)	mg/l O ₂	300	75 [2]	Mètode dicromat potàssic
Total de sòlids en suspensió	mg/l	90	70 [2]	– Filtració a través d'una membrana de 0,45 micres. Assecatge a 105°C i pesada. – Centrifugació (durant 5 minuts com a màxim, amb una acceleració mitjana de 2800 a 3200 g), assecatge a 105°C i pesada.

[1] Aquest paràmetre pot substituir-se per un altre, carbó orgànic total (COT) o demanda d'oxigen total (DOT), si pot establir-se una correlació entre la DBO₅ i el paràmetre substituït. La correlació s'ha de controlar cada sis mesos.

[2] Percentatge de reducció mínim.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria

Derogada²

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Disposició addicional

Es faculta a la persona titular de la conselleria de Medi Ambient perquè dicti totes les disposicions que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquest Decret.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a allò que disposa aquest Decret, el contradiguin o hi siguin incompatibles, i concretament el Decret 13/1992, de 13 de febrer, pel qual es regula l'evacuació d'abocaments líquids procedents de plantes de tractament d'aigües residuals urbanes.

DISPOSICIÓ FINAL

Disposició final

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

² Disposició derogada per la Llei 10/2003, de 22 de desembre, esmentada en la nota 1.